

טורי פוליקמן שלמה

173101

בן מלכה-עמליה ואברהם-אבא

נולד ב- ג' אייר תרפ"ה 27.4.1925

שרת בגדוד "דרור" (14)

נפל ב- 21.3.1948

בעת מילוי תפקידו.

פולקמן שלמה,

בן מלכה-עמליה ואברהם-אבא, נולד ביום ג' באייר תרפ"ה (27.4.1925) בעיר פודולאיליה, פלך יאסי, רומניה. עלה לארץ ביום 12.6.1939. קיבל חינוך מסורתי-לאומי וקנה לו השכלה תיכונית. היה לוטש-יהלומים ומסגר לפי מקצועו. מגיל 12 היה חבר ב"מכבי", ושיחק כדורגל בקבוצה א' של "מכבי" חיפה. כמה פעמים קיבל אותות-הצטיינות על משחקו.

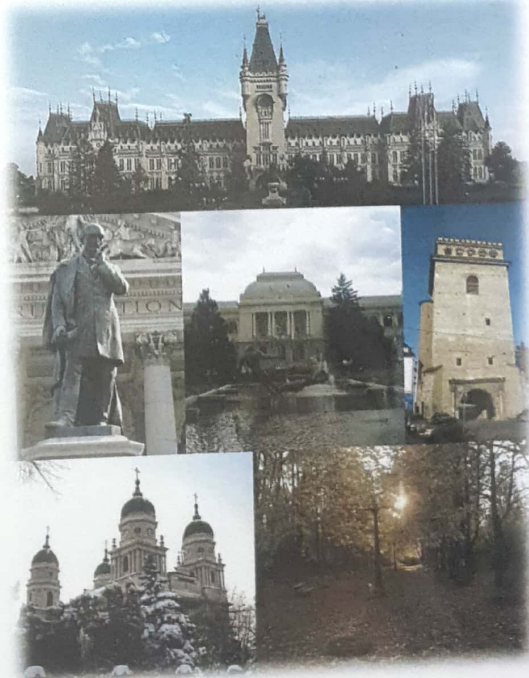
ב-15.12.1947 התגייס לשירות העם למרות היותו מרותק לעבודה, ונשלח לגליל, לעפת המכותרת. לאחר שסיים קורס מדריכים ואלחוטאים חזר לעפת כסגן מפקד-כיתה. השתתף בפעולות חבלה בוואדי רושמיה ובאפריל יצא לקורס של משטרה עבאית. "אני מחכה לתפקידי הגדול" - כתב במכתב האחרון להוריו, שנתקבל לאחר מותו.

ביום י' באדר ב' תש"ח (21.3.1948) נסע במשוריין בכביש בין ראש פינה לעפת הנצורה. המשוריין עלה על מוקש חשמלי שהוטמן בידי האויב והוא נהרג עם חבריו. נקבר במחניים.

אגודת "מכבי" חיפה יסדה לזכרו קבוצת כדורגל הנקראת על שמו וקבעה גביע נודד לתחרות בינלאומית שנתית.

ביום כ"ז באלול תש"ט (21.9.1949) הועבר למנוחת-עולמים בבית-הקברות העבאי בחיפה.

עיר הולדתו, יאסי ברומניה

העלייה לארץ-ישראל

שלמה היה חבר ב"מכבי"

חיפה בכדורגל

מלחמת העצמאות" מצאה את מכבי חיפה מפוררת ומפוזרת בין החזיתות בהן לחם צה"ל. רק משהסתיימה המלחמה הארוכה לפתו אנשי מכבי חיפה את ראשיהם והבינו כי המלחמה הקדושה גבתה מהם, שלא לדבר על משפחות הנופלים, מחיר יקר וכבד. החללים היו: אדלמן הרי, גולדמן חיים, וולהנדלר ישראל, עדס מרדכי, **פוליקמן שלמה** (על שמו נקראה קבוצת הנוער בתחילת שנות החמישים) ורוזנפלד אהרן. לרשימה חובה להוסיף כדורגלן ששיחק במדי קבוצת הנוער של מכבי, טננבאום שמו, ששימש כטייס במטוס פרימוס והופל.

הפגיעה הרגשית פערה פצע עמוק בלב כל ישראלי. גם מהזווית המקצועית לא ניצלה הקבוצה מהגורל האכזר. אהרן רוזנפלד, אחד הכדורגלנים המצטיינים של חיפה בעונת האליפות (1946/47) שהוכתר כ"מלך השערים" עם ממוצע נדיר של כמעט שער למשחק, מצא את מותו בבתי הזיקוק, ובכך נסדק שלד איתן עליו בנו בחיפה רבות לקראת ההתאקלמות בליגה הלאומית.

קבוצת הנוער מכבי "שלמה" חיפה (על שם שלמה פוליקמן ז"ל, שנפל בקרבות תש"ח בהגנה על בתי הזיקוק בחיפה) הוקמה ביוזמתו של אוטו שלפנברג, משחקניה הותיקים של הקבוצה שעמד על סף סיום הקריירה.

שלמה עסק בליטוש יהלומים ומסגרות

אימונים ומסדרים

בשנת 1948

אודות צפת - ראש פינה

מערכה הדורשת כוח עמידה של אוכלוסיה אזרחית

המערכה על צפת היו בה מן הסימנים האופייניים למערכות רבות אחרות בארץ באותם ימים של מעבר ממאורעות למלחמה, ממאבק נסתר לקרבות גלויים. היא הייתה ממושכת ודרשה כוח עמידה גדול מצד האוכלוסיה האזרחית, והיו בה שלבים חמורים כל כך, עד כי היו מבין התושבים שחשבו על פינוי, לפחות של האוכלוסיה הכלתי-לוחמת. אבל הגרעין הלוחם של צפת, אנשי ההגנה שארגנו למאבק את הנוער ואזרחים מן הישוב הישן, הוא שעיצב את העמידה של מעטים מול רבים, שאפיון באותו זמן את הלחימה בארץ כולה.

המצור על צפת היהודית מלא; המצור על ערביי צפת - חלקי

תבונתם הגיאוגרפית של רובעי צפת הקנתה לאויב יתרונות חשובים. עם הפינוי הבריטי נותקה התנועה בכבישים ליהודים ולערבים כאחד. הכבישים המחברים את צפת עם שאר חלקי הארץ - כביש עכו - צפת וכביש צפת-ראש-פינה בחסמו ע"י הכוחות היהודיים, הראשון ליד עין-זיתים היהודית והשני בראש-פינה; גם היהודים לא יכלו לנוע בהם מאחר שהערבים חסמו את כביש עכו - צפת ליד עין-זיתים ואת כביש ראש-פינה - צפת ע"י משטרת כנען שבידם. נוסף על כך הייתה הכניסה לרובע היהודי חסומה ממילא ע"י השכונות הערביות. אך למרות החסימה ההדדית היה לאויב בצפת ענרף ערכי גדול וחזק, שהקשר אתו נתקיים כל העת ללא הפרעה, בשכילים המוליכים לעין-טינה וסמואי במערב, ומשם בדרכי המלך של הגליל המרכזי אף ללבנון. דרך מראר היה האויב קשור לנצרת ולסביבתה; דרך עקברה, שמדרום, ניתן לאויב קשר חפשי לסוריה - והאויב השתמש בדרך זו לשם הבאת תגבורת של לוחמים לעיר כמעט עד סוף המערכה.

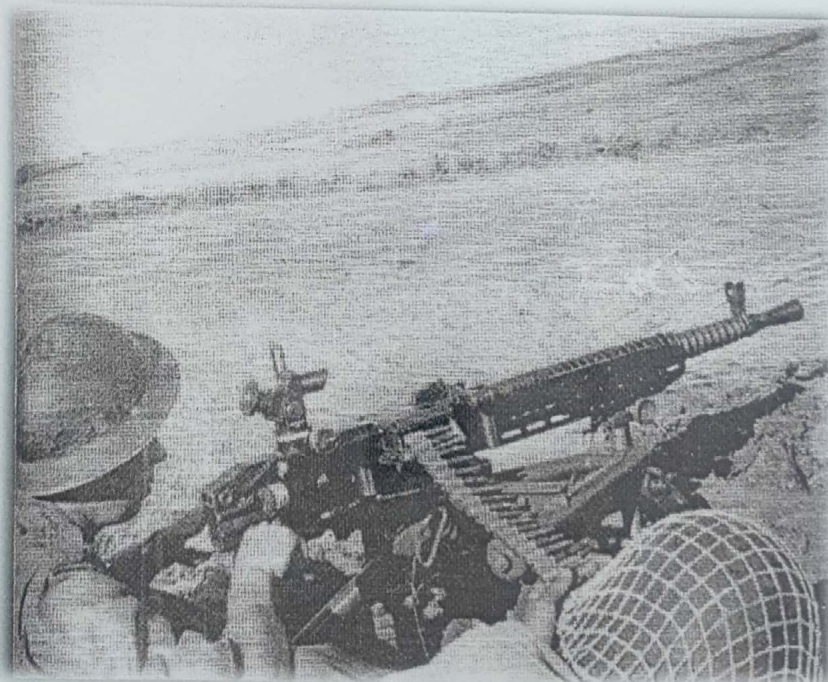
לעומת זאת היה הרובע היהודי מבודד לחלוטין. משלושה כיוונים היה מוקף רובעים ערביים ובכיוון הרביעי, מצפון, שכנו הכפרים הערביים עין-זיתים וביריה שלא איפשרו כל קשר תקין - פרט להסתננויות של יחידות קטנות.

הבריטים מסייעים לערבים

אפשר שמתוך חשש, שמא כל היתרונות הללו, עדיין לא יהיה בכוחם להביא את האויב לידי נצחון מהיר ומכריע, החליטו הבריטים למסור לאויב את כל הנקודות בעלות חשיבות טקטית שבעיר, שנשמרו על ידם עד לפינוי. כך נמסרה להם המצודה - השלטת על כל העיר - ערב הפינוי, בית "שלוה" - השולט על התפצלות הדרכים לרובע היהודי והערבי - דקות מספר לפני ה"פינוי", המשטרה העירונית, השלטת על חלק גדול של הרובע היהודי - עם הפינוי.

מול מצור ערבי-החלטה נחושה לעמוד

הערבים מצאו כי הדרך הנוחה ביותר להכריע את יהודי צפת היא מצור. ואמנם צפת - היהודית, הרחוקה מישובים עבריים, היתה נוחה לפגיעה ע"י ניתוק דרכי התחבורה המובילות אליה. הערבים עשו כן. בחודש מרס החלו ממקשים את הדרכים ויורים במכוניות, ובדרך זו הפסיקו למעשה את הקשר בין צפת לבין שאר ישובים. פירוש של צעד זה היה מצור למעשה. מלאי המזון הצטמצם, הנשק שהיה מועט בלאו-הכי נעשה יקר יותר. צריך היה לחשוב על אספקה עצמית כשטחים רבים.

פוליקמן שלמה ז"ל

1925-1948

